

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:31	19:51	18:50	תל אביב
20:35	19:54	18:48	ירושלים
20:32	19:51	18:50	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

דע מה למעלה ממך

כשמתחזקים באמונה שהכל מאיתנו יתברך וזוכים לראות את האור

הודאה להשם

יהודי העוסק בסיפור יציאת מצרים, חייב לחוש כאילו הוא יוצא ממצרים. זו לא רק חובה המוטלת על האדם, זו חובה מציאותית ממש, כי העוסק בסיפור יציאת מצרים – יוצר מציאות של יציאה ממצרים. מכיוון שהוא עוסק בהודאה ותודה לבורא עולם, הואיל והוא מתרכז בשיר ותודה לאבא שבשמים על חסדיו הרבים – ממילא הוא מתחבר לעולם של חסד ורחמים, ומרעיף על עצמו חסד ה' ורחמיו להושיעו ולגאולו מכל צרה!

מדהים! ההודאה, היא לא רק רגש מתפרץ ומרומם, לא רק תחושה שכובשת לבבות, אלא גם כלי, מפתח דרך, להוביל לפתיחת שערי החסד והרחמים ולהסיר כל צרה. כי הודאה נגזרת מחשיבה של חסד ותודה על רחמי ה', ומי שמאמץ חשיבה כזו – זוכה להיות זכאי להם, לחוש אותם ולראות אותם באמת!

ובימים אלה זה קל שבעתיים: כאשר מתברר כי כל כך הרבה פעולות ומעשים שחשבנו שהם מובנים מאליהם הופכים לבלתי אפשריים, כשפעולות יומיומיות פשוטות כמו תפילה במניין, טבילה במקווה, קניית שגרתיים, כינוסים משפחתיים – כל אלה הופכים רחוקים מהשגה, זה הרגע להבין כמה גדול הנס שגמל איתנו ה' כשכל אלו היו אפשריים בקלות, כמה גדולים רחמיו שהפך את כל אלה להרגל מובן מאלינו. כמה חסד היה בניהול חיי השגרה הפשוטים שלנו.

וככל שנבין שכל פעולה פשוטה היא חסד ה', שכל נשימה שלנו היא מתנה מהבורא, שכל מעשה שבשגרה ניתן לנו מידי אב רחום – כך ייקל עלינו להודות לו, ונפשונו תשתפך בערגה באמירת ההלל. ומימים אלה ניקח מסר להודות לה' בכל עת ובכל ימות השנה, וזה מה שיפתח לנו את השערים להעניק לנו חיי אושר ושמחה, בריאות איתנה ואורך ימים! (הרב אשר קובלסקי)

לי, אז אחרי יומיים הוא שומע שהמטוס התרסק, התפוצץ באוויר, ואז הוא מלא בהודיה לקב"ה שהציל אותו. צריך להחזיר לעצמינו, כי מפי עליון לא תצא הרעות, או שזה בא לכפר עונות או שזה עצמו לטובתו ואת התמונה השלמה אינו רואה.

כשאדם מתחזק בתוך החושך הוא זוכה ורואה ישועות, כשהוא מתחזק בזה שהכל בגזירת עליון, תמיד הוא פונה אליו יתברך, "שיויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט". כשאני שם את ה' מולי אין נפילות כי אני יודע שהכל ממנו ית'.

דע – מה למעלה ממך. אל תשכח את יוצרך הרוצה בטובתך והוא משגיח עליך ומנהל ארחותיך.

מובא במדרש בפ' וישב, אמר ר' יוסי, בא וראה כמה הבדל יש בין שם בטחונו בקב"ה לשם בטחונו בבשר ודם, השם בטחונו בבשר ודם לא די שאין צרכיו נעשין אלא שהוא בכלל ארור, שנא' (ירמיה יז)

כה אמר ה' ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו, ומן ה' יסור לבו, והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב, ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב, אבל השם בטחונו בקב"ה לא די שצרכיו נעשין אלא שהוא מתברך שנא' ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עלהו רענן ובשעת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי.

ובפרט בעקבתא דמשיחא, שמתנהג ה' עמנו בהסתר פנים גדול, הניסיון להאמין ולבטוח רק בו ית' הוא גדול, שהרי האדם חי לכאורה בעולם בטוח, חנוכו מסודר, פרנסתו מסודרת על בריאותו שוקדים ופואים רבים, יש שירותים סוציאליים, ליקויים חברתיים באים לידי שופטים, יש אמצעים רבים להתגונן בפני מחלות ופגעים, בוודאי זמן זה הוא ניסיון גדול של אמונה ובטחון בה', ומי שמתחזק בימים אלו זכותו גדולה, סיבת ההסתר היא לצורך תיקון הבריאה, שכפי שההסתר גדול יותר כך הגילוי של הייחוד לע"ל יהיה גדול יותר, שיתגלה שהוא ית' שולט גם ברע, והכל יתהפך לטובה.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

"בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך" מה פירוש הפסוק? יש אנשים שכשעומדים לפני צעדים גורליים, השקעות משמעותיות, שידוכים, קשיים חלילה בחינוך ופרנסה – אז הם שופכים את ליבם לפני הקב"ה, אז הם נזכרים בו ויודעים כי הכל מפי ה' לטוב או למוטב. אבל בדברים קטנים יומיומיים הם לא זוכרים את הקב"ה. אמונה היא גם בדברים הקטנים ביותר, בכל דרכיך – דעהו. על כל צעד ושעל קטן או גדול, תמיד תפה לקב"ה, תמיד תתפלל אליו. ולאחר שאתה נענה תודה לו.

לפעמים יש לאדם צרות, וכשהוא לא רגיל באמונה הוא יכול להתרסק. דוד המלך לימדנו איך להתמודד עם הייסורים ועם הניסיונות: דוד המלך ע"ה אומר "כוס ישועות אשא – ובשם ה' אקרא". ועוד אומר באותו מטבע לשון: "צרה ויגון אמצא – ובשם ה' אקרא" שימו לב, אותם מילים עצמם לצרות אותם מילים לישועה. דוד המלך ידע כי גם הצרה היא ישועה, רק שאין אנו יודעים ומרגישים כמה גדולה מעלת היסורים לשמוח בהם.

אדם אומר: קשה לי, אני לא מבין למה זה קורה. כתוב בשער הגלגולים כי לפעמים מקבל אדם צרות וייסורים כדי למרק אותו מעבירות שעשה בגלגולים קודמים. והרי כתוב בספרים, שבדור שלנו כמעט ואין נשמות חדשות, כולם גלגולים קודמים, ובאו לתקן את אשר עיוותו ולהשלים את אשר חסרו, ולכן מה יתלונן האדם על צרות וייסורים. שכולם באו לטובתו לאשרו הנצחי. הוא יודע מה עשה בגלגול קודם? הוא יודע כמה הרס? אשרי הגבר אשר תייסרנו י'ה ומתורתך תלמדנו, הייסורים ממרקים את העוונות של האדם.

ולפעמים, הייסורים נראים לרעתו אבל במשך הזמן יתברר שבאמת הם לטובתו, כמו שכתוב בספרים, תבכה מחר על מה שתשמח היום, תשמח מחר על מה שתבכה היום. אדם קונה רכב "פורשה", עושה מסיבה לחברים שלו בארץ שקלים, למחרת הוא נוסע ברכב החדש נתקע בקיר, מתרסק, ונעשה נכה עד סוף ימיו. רח"ל. שילים מיליון שקל כדי להיות נכה! או להפך, חברים מתכננים טיול לחו"ל, בחור אסף פרוטה לפרוטה כדי לסייע עם החברים, אף פעם לא היה באמריקה, והנה ביום הנסיעה הוא חולה וממורתק למיטה, עיניו כלות והוא מתלונן: רבוש"ע למה זה מגיע

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

לדון לכף זכות

פעמים רבות בינה לבין עצמה האם לספר את הסיפור לבעלה או שמא כדאי לה לשוחח על כך עם בתה, כדי שתסביר את פשר העלבון, אך בינתיים שמרה את כעסה בלבבה, ממאנת לשכח, לא מסוגלת לסלוח.

והנה באחד הלילות הופיעו שוב חתנה ובתה וילדיהם בביתם. סבא וסבתא קבלו את פניהם בלבביות רבה. הילדים ניגשו לשחק במשחקי חדר הילדים ולריב על הדומינו המבוקש והמבוגרים התיישבו ליד השולחן ושוחחו ביניהם. החותן וחנתו דנו ביניהם על נידון במסכת ראש השנה והנשים שוחחו על מתכון חדש ומבטיח לעוגת גבינה, בטעם שמנת חמוצה ותותים, לכבוד חג השבועות הקרב.

באמצע הדיון התורני בין החותן והחתן, שיחק ר' דוד בידי בשטר כסף של מאה שקל ובעודו מציין את דברי הריטב"א בסוגיה שלף עט פרקר מכיסו וסימן סימון זעיר בצד שמאל של שטר הכסף.

"אני אמרתי שהם רשעים! היעלה על הדעת דבר כזה?! איך חשדתם בי..."

"מה אתה עושה?", התעניין השווער והחתן הסמיק ואמר: "זאת שטות קטנה שלי. אני מסמן את כל

שטרות הכסף שמגיעות לידי בסימון זעיר בצד שמאל, סימון בצורה של שלש כוכבים קטנים, וכעת אני ורבקי מחכים לראות מתי שטר הכסף יחזור אלי בעצמו..."

"וקרה לכם ששטר חזר אליכם, אחרי ששילמתם בו בחנות?", שאלה השווער. "כן!", צחקו ר' דוד ורעייתו יחדיו, "לפני חודש קיבלנו שטר של עשרים, שסימנו אותו לפני שנתיים, ולפני שבוע ראינו שטר כזה שוב, והפעם בשטר של מאתיים..."

ואז נפל האסימון בלבבה של השווער. "הייתם כאן לפני חודשיים וכשבדיקשתי מדוד הלוואה של חמישים שקל, הוא אמר שמעניין מתי הכסף יחזור אליו. אז הוא התכוין לשטר החמישים הספציפי הזה? מתי השטר עצמו יחזור אליו, לאחר שיתגלגל להיכן שיתגלגל?!"

"כן!", השיבה הבת ולא הבינה מדוע אמה מסמיקה ומחזירה חליפות. אז הנה, חתנה ובתה לא התכוונו ללעוג לה או להטיל ספק בהחזר ההלוואה!...

שכונת אורחו היא 'להפליג' את העדה החסידית על מנהגם זה, ומהיכן יעלה על דעתו שהתכוון לומר ש'הם רשאים'?

ובכל אופן היה עליו לפנות אל האורח ולבקש ממנו הסבר על המילים ששמע זה עתה, ואז העניינים היו מתבהרים בו במקום.

וסיפור נוסף בו נראה כיצד כדאי לדון לכף זכות סיפר הגר"י זילברשטין שליט"א (כפי שפירסם בשמו הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א במאמרו ב'יתד נאמן' התשע"ו):

"עכשיו אני משחק בדומינו!", קרא אליהו בן החמש ואחותו הקטנה ניסתה לחטוף את המשחק מידי. סבתא ניסתה להפריד בין הניצים, וכשהצליחה, בעזרת מחולל קסמים נודע בשם שוקולד, שב השקט לשרור בסלון הבית וסבתא הצטרפה לבתה רבקי, שהגיעה לביקור פתע עם ארבעת ילדיה. בעלה ר' דוד, אברך צעיר, ישב ליד השולחן ועיין ב"שב שמעתתא" והמשפחה שוחחה בנעימות, ממתינים לבואו של סבא, שמתפלל מנחה-מערב ומשתתף בשיעור.

בדלת נשמעו נקישות. סבתא ניגשה לפתוח. בדלת ניצבו שני גבאי הצדקה השכונתיים שאספו צדקה למשפחה נצרכת. היא פישפשה בארנקה, אך מלבד מספר שקלים לא מצאה דבר. היא ניגשה לחתנה וביקשה ממנו חמישים ש"ח בהלוואה, עד שאבא יחזור מבית הכנסת. "בסדר גמור", אמר החתן והוסיף בחיוך משועשע: "מעניין מתי הכסף יחזור אלי..."

חמותו ההמומה הביטה בבתה, והנה הבת מחייכת גם היא חיוך גדול. היא נטלה את השטר בפנים קפוצות, ניגשה לגבאי הצדקה ומסרה להם את הכסף. החמות נפגעה עד עמקי נשמתה. "כיצד דוד לא מתבייש לומר לי שמעניין מתי הכסף יחזור? וכי קרה פעם אחת שלווינו כסף ולא החזרנו מיד? מהי ההתנהגות הזאת? מדוע הוא אמר ככה? ועוד רבקי חייכה והסכימה לדבריו? היתכן?", חשבה לעצמה בליבה בצער גדול, אך היא לא הוציאה את מחשבותיה החוצה.

חלפו חודשיים והשווער לא שכחה את העלבון הגדול, שהעליב אותה חתנה, שתהה בקול מתי ההלוואה תשוב אליו. היא התלבטה

הרב זילבר מארצות הברית שיגר סיפור מופלא בענין למוד זכות. המדובר היה בשני אבות בתי דין חשובים, שאחד מהם הגיע להתארח בניו יורק, מקום מושבו של אב בית הדין השני, ומתוך שהאורח ביקש לכבדו, בא להתפלל בבית הכנסת שלו.

והנה במהלך התפילה הבחין האורח שמארחו מניח תפילין דרבנו תם באמצע חזרת השליח ציבור. הדבר היה תמוה בעיניו, שהרי הדבר אסור על פי ההלכה, וכתב הפרי מגדים דברים חריפים בענין זה.

הוא החליט להעיר לו על כך, אבל המארח הגיב ואמר שהוא נוהג כך על פי מה שנהגו בעדה חסידית מסוימת, והזכיר את שמה. מששמע אב בית הדין שהעיר את דברי תגובתו, השיב על כך בשתי מילים: "הם רשעים".

בשמעו זאת, היטב חרה לו על הביטוי החריף שיצא מפיו של האורח, עד שהחליט להזעיק את פניו ולא לדבר עימו יותר. האורח הבחין שהרב מגלה לו פנים כעוסות, וניגש אליו ושאלו מדוע הוא כועס. עתה הביט בו המארח בפנים כעוסות עוד יותר, ואמר: "וכי אינך יודע מדוע אני כועס עליך?"

משראה שהאורח באמת אינו יודע את הסיבה, השיב לו שמאז שהוציא מפיו את המשפט הפוגע, ואמר על חסידי העדה ההיא ש"הם רשעים", הוא מקפיד עליו מאוד.

פקח אב בית הדין האורח את עיניו בתמיהה, ואמר: "אני אמרתי שהם רשעים! היעלה על הדעת דבר כזה?! איך חשדתם בי שהוצאתי מלים כאלו מפיו?!"

"אבל במו אזוני שמעתי את המילים הללו יוצאות מפיו", הגיב אב בית הדין המקומי בפליאה רבתי.

חלפו כמה שניות נוספות, עד שהאורח הבין את מקור הטעות. הוא פנה אל מארחו ואמר: "כאשר אמרתם לי שהמנהג שלכם להניח תפילין באמצע חזרת השליח ציבור לקוח ממנהגה של העדה החסידית ההיא, הגבתי ואמרתי ש"הם רשאים"... רשאים באות אלה... דהיינו אם הם נהגו כך, הם רשאים לעשות זאת, כיון שמנהגי העדה הזו הם גדולי תורה ודעת, אבל אנחנו לא רשאים לנהוג כמותם..."

למדנו מכאן על חובת לימוד הזכות עד היכן היא מגעת. הרי המארח באמת היה יכול לחשוב

ספירת העומר

א. נאמר בתורה (ויקרא פרק כג' פסוקים טו-טז) "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום".

ב. וכתב בספר החינוך (מצוה רע"ג) טעם המצוה כיון שכל עיקרן של ישראל זה לשמור את התורה וללמוד אותה שכן בזכות התורה נבראו שמים וארץ וכן זו הסיבה והעיקר שנגאלו בני ישראל ממצרים לשמור את התורה וללמוד אותה, לכן נצטוו ישראל למנות את הימים ממחרת יום טוב ראשון של פסח עד נתינת התורה להראות בנפשנו את החפץ הגדול אל היום הנכסף והנכבד ללבנו, כמו שעבד שואף אל המנוחה לעת ערב כדי שיוכל לנוח מעבודתו כמו כן אנו סופרים מתי יבוא יום קבלת התורה שהספירה מראה שכל ישעו וכל חפצו של האדם להגיע לזמן הזה, עכ"ל ספר חינוך.

ג. כאשר אומרים את ה'לשם יחוד' לפני ספירת העומר ראוי להשמיט את המילים "הריני בא לקיים מצות עשה" כיון שספירת העומר היום היא מדרבנן אלא יאמר רק "הריני בא לקיים מצות ספירת העומר".

ד. מצות ספירת העומר צריך לספור אותה בשפתיו ולהוציאה בפיו ולא מועיל שסופר בהרהור, ולכן אם ספר בהרהור לא יצא ידי חובה וצריך לחזור ולספור בפה. ולכתחילה צריך להשמיע לאזנו ואם לא השמיע לאזנו אלא ספר בשקט יצא ידי חובה.

ה. אדם שהחסיר לילה ויום ולא ספר, יספור בשאר הימים בלא ברכה כיון שספק ברכות להקל. במה דברים אמורים, ששכח לילה ויום שאחריו אבל אם לא ספר בלילה ונזכר ביום למחרת בבוקר או בצהריים יספור בלא ברכה ושאר הימים הבאים יכול לספור בברכה לכולי עלמא.

ו. אם מסופק אם ספר אתמול או לא, פסק מרן בשולחן ערוך (סימן תפ"ט סעיף ח') שיוכל להמשיך לספור שאר הימים בברכה, והטעם הוא משום שיש כאן ספק ספיקא, שספק ספר ספק לא ספר, ואם תאמר שלא ספר ספק הלכה כדעת ר"י בעל התוספות שכל לילה ולילה זו מצוה בפני עצמה ואז יוכל להמשיך ולספור בברכה, והוא הדין אם הוא מסופק אם ספר בלילה הקודם את המספר הנכון או לא (ולא ספר ביום את המספר הנכון), שיוכל לספור בהמשך הלילות עם ברכה.

ז. וכן הוא הדין אם ספר רק את הימים כמו שצריך באותו יום וטעה במנין השבועות (כגון שהיום יט' לעומר והוא אמר היום תשעה עשר יום לעומר שהם שלושה שבועות) או להיפך שאמר את השבועות כהוגן וטעה במספר הימים (כגון שהיום יט' לעומר והוא אמר היום עשרים יום לעומר שהן שני שבועות וחמשה ימים) לכן אם נזכר באותו הלילה או ביום למחרת בבוקר יחזור ויספור כמו שצריך בלא ברכה, אולם אם שכח ונזכר רק בלילה למחרת יכול להמשיך ולספור את העומר בברכה משום ספק ספיקא.

ח. וכן אם ספר רק את הימים ולא ספר את השבועות, או להיפך שספר רק את השבועות ולא ספר את הימים, נחלקו בזה גדולי האחרונים, ולהלכה אם נזכר באותו לילה או ביום למחרת בבוקר יחזור ויספור כמו שצריך בלא ברכה, אולם אם שכח ונזכר רק בלילה למחרת יכול להמשיך ולספור את העומר בברכה משום ספק ספיקא.

ט. נשים פטורות ממצות ספירת העומר כיון שזו מצוה עשה שיש לה זמן וכל מצוות עשה שיש לה זמן קבוע נשים אינן חייבות, אבל אם הנשים רוצות לספור ספירת העומר בלא ברכה רשאיות, אולם על פי הסוד אין להם לספור כלל אפילו בלא ברכה, וכן מנהג הספרדים.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

ההורים או בן הזוג?

חוסר התאמה בציפיות בין ההורים לילדים נשואים, עשוי להתבטא בשלל מצבים. הנה כמה דוגמאות מייצגות:

- הורים שמפריעה להם התנהגות הילדים וקשה להם להתעלם. הם מותחים עליהם ביקורת ודורשים שישינו דרכם, ואילו הצעירים בדעה שאל להורה להתערב במה שהם עושים.
- הורים שרואים את בנם כנכנע יותר מדי לאשתו ופוחד ממנה, ומסבים את תשומת לבו לכך שהיא שולטת בחייו. ואילו הבן טוען: תנו לי לחיות את חיי ואל תתערבו במה שקורה בינינו.
- הורים שמצפים שהנשואים הצעירים יבקרו אצלם יותר ויציעו את עזרתם בהכנות שבת וחג או שמחה משפחתית, בעוד הללו מתחמקים בתירוץ כזה או אחר, או שאינם זמינים בטלפון.
- נשואים שמצפים שהוריהם יזמינו אותם לשתות ומועדים, יעזרו להם יותר מבחינה כלכלית וכדומה, ואילו ההורים לא עומדים בציפייה זו, ולא משנה מאיזו סיבה.

• הורים שכועסים על הילד שהחליף מקום עבודה או עשה החלטה משמעותית בחייו בלי להתייעץ עמם תחילה או בלי שהודיע להם על כך. כאשר נוצר פער בין הציפיות ואחד הצדדים, ההורים או הילדים, מתנהג בצורה שלא מתאימה לדעתו של האחר, זה טבעי שיצוצו תסכולים. כאשר לא יודעים להתמודד מול המצב שנוצר, עלולים בקלות להגיע לעימותים ולמריבות ואף לפגיעות הדדיות.

למעשה, לא רק נישואים יכולים ליצור מצב של פער בין ההורים לילדים, אלא כל 'תחנת מעבר' - בין שנות הילדות לשנות הבגרות, בכניסה לשיבה קטנה או לשיבה גדולה, או תקופה לא שגרתית, כמו לידה, מעבר דירה או אירועי ילדים וכדומה - בכוחה להציף את הפער בין הציפיות למציאות. אלו זמנים רגישים, בהם צריך להיות עם היד על הדופק ולשקול היטב מה לעשות ואיך לעשות את זה, מבלי לפגוע ומבלי להיפגע.

ואם הם לא מוכנים לשחרר? לבחור בין ההורים לבן הזוג?

כאשר הורים דוחקים את הילד לפינה זו, יהיה עליו להחליט בין בן הזוג לבין הוריו, במי מהם הוא בוחה ברור שלפי דעת תורה יש לבחור בבן הזוג! סיפר לי אדם שהיה שרוי במצוקה קשה עקב העובדה שאביו אינו מסמפט את רעייתו - כלתו. הדברים הגיעו עד כדי כך שכאשר האב היה מתקשר לביתם והיא ענתה לטלפון, הוא אף לא אמר לה 'שלום' ורק דרש ביובש לדבר עם בנו. האשה כמובן היתה פגועה ביותר מהיחס הזה וציפתה לתמיכה מבעלה, שמצדו חש כנקרע בין אביו לבין אשתו. הוא סבר שמצד כיבוד אב ואם, הוא מנוע מלהעיר לאביו על כך - דבר שקומם את אשתו והביא למריבה ביניהם.

ברשותו עשיתי שאלת רב, והרב הורה חד משמעית כי על הבעל להתייצב לצד אשתו, ואף להודיע לאביו שאם לא ישנה את היחס אליה, אף הוא לא יוכל להמשיך לעמוד עמו בקשר.

לפעמים, רעיון יצירתי יכול לשנות את המצב... הגיע אלי אברך צעיר והשיח את מצוקתו: בכל הזדמנות, אביו מביע לפניו את מורת רוחו מהתנהגותה של זוגתו הטרייה. גם כשהוא מגיע עם אשתו לבית הוריו, אביו קורא לו בצד ומותח ביקורת על איך שהיא מתלבשת או מדברת, ומתערעם הכיזד היא עושה כך ולא אחרת. האברך לא חשב שאביו צודק, אבל היה חסר אונים ולא ידע איך לגרום לאביו להפסיק להסיתו.

התברר כי הוא מנסה 'לתרץ' את מעשי זוגתו לאוזני אביו, מה שגורם לאביו להקצין עוד יותר בדבריו. אי לכך, יעצתי לו לעשות את ההיפך: לומר לאביו כי הגיע למסקנה שהוא צודק ולכן הוא חושב שעליו להתגרש!

האב, יהודי נכבד ובעל בעמיו, נבהל מהרעיון שיהיה לו בן גרוש, וכצפוי - הפך את עורו: "חס ושלום! להתגרש?! בסך הכל היא אשה טובה וכל מה שאמרת לי אינה סיבה להתגרש..."

מאז, לא פצה אביו את פיו ולא אמר מילת ביקורת אחת על האשה. הוא אפילו התאמץ למצוא עליה נקודות חיוביות והשתדל לשבחה באוזני בנו.

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

הבח שלך להשפיע על העולם

וכן הגאון אומר בעצמו ש'כל מחשבה פוגמת בהנחשב' (אגדות ברכות לא, ב) כלומר, אפילו המחשבה עושה רושם על חבריו. (וכן ראינו בתורה רפב בליקוטי מוהר"ן לרבי נחמן, שכמחפשים [ובוודאי שמוצאים] נקודות טובות אפילו באדם רשע – אפשר להחזירו ע"י כך למוטב).

תרגיל מעשי:

לאילו שיש 'שונאים': נסו לדמיין שאתם במצוקה גדולה ובא אותו השונא ומציל אתכם (נכון זה קשה, אבל אתם מסוגלים). הרגישו את לבכם הופך ממצב של שונא למצב של אוהב.

לאותם שנשארו אתנו בשביל הטיפ בקשר ל'בוס' ורוצים העלאה בשכר (או כל בקשה אחרת): חפשו בעצמכם נקודה טובה, משהו טוב שעשיתם באותו המקום שאתם ראויים להערכה בעבורו. בזמן שתבקשו את הבקשה, תמקדו את המחשבה באותה הנקודה. תרגישו שאתם ראויים לכך, שצריכים וזקוקים לכם שם, אתם אלופים. (לא לפחד מהתשובה השלילית. נקרא בעולם הטיפול 'תרגיל הבקשה הלא שגרתית').

אפשר לקחת את התרגילים הללו ולהשתמש בהם לכל תחום ועניין בחיים. תהיו גמישים.

צאו לעולם, תשדרו ותשפיעו שמחה, עוצמה חיובית ואהבה!

רגע, אל תשכחו דבר חשוב – מתנה אותיות המתנה. תנו לדברים זמן, היו סבלניים. התגובה תגיע.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

כמה מאתנו עסוקים במחשבה של 'מה חושבים עליי?' רק שלא יקלטו ש... מפחדים לעשות צעדים מסוימים ומשדרים חולשה (או סתם נרתעים לבקש מהבוס העלאה במשכורת...). אנחנו רוצים להרגיש חזקים, ולחלקנו חשוב אף לקבל פידבקים כאלה. שנאמר את האמת, מגיע לכם.

לרגשות ולמחשבות שלנו יש עוצמות. הם כל כך חזקים עד שהם פורצים את הגבולות, מוקרנים החוצה ומשדרים את עצמם לאחרים ממש כמו בגלי הרדיו.

מסופר על המרגלים (בפרשת שלח) שכאשר נכנסו לרגל את ארץ ישראל וראו את הגיבורים הגדולים, פחדו להלחם בהם וספרו על כך למשה. הם התבטאו בלשון: "ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם" – אנחנו נחשבים בעיניהם כחגבים.

נשאלת השאלה – מי גילה להם שכך תושבי הארץ באמת ראו אותם?

אלא, שנקודת המבט שלהם על עצמם היתה כך – ולכן ככה גם ראו אותם אנשי הארץ. אנחנו "ונהי בעינינו כחגבים" ואשר על כן "וכן היינו בעיניהם". מי שמרגיש כקטן בעיני עצמו [כחגב] ממלא ישדר את תחושתו לסביבה שתקלוט את אותו ה'תדר' ותתייחס אליו בהתאם. פלא פלאים!

אותו דבר פועל גם במחשבה. כמו שמחשבה רעה על השני מייצרת 'עין רעה' ככה אפשר במחשבה ובעין טובה לשנות את הזולת. אומר ר' חיים מוולוז'ין בשם רבו הגאון מוילנא (סידור הגר"א): "ואמר רבינו דבר מנוסה אם יהיו לאדם שונאים ח"ו, אם יפעל אצלו שהם צדיקים גמורים וידין אותם לכף זכות – תיכף יתהפך לבדם לאוהבים לו"

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משכחות 'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן לעניים לחג הפסח, שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה שאדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה
בכתובת: Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באתר ישיבת אור דוד:

